

*Bu eserimin yayınlanmasında
göstermiş olduğu maddi katkılarından dolayı
ABD Philadelphia Ahıska Türkleri Dernek Başkanı
Aynı Zamanda DATÜB Amerika Temsilcisi
Şuhret TEMİROV'a Teşekkür eder, işlerinde
başarılar dilerim.*

AŞK

BİR HASTALIKTIR

Düşünce Yayınları 47

AŞK BİR HASTALIKTIR

Mircavat AHISKALI

Bursa 2020

© Bütün yayın hakları Emin Yayınlarına aittir.

Kapak
Tazegül Aktepe

Tashih
Neriyeye Usmanova

Baskı:
Stüdyo Star Ajans Matbaacılık Ltd. Şti
Nilüfer Ticaret Merkezi Bursa
Sertifika No: 15366

DÜŞÜNCE KİTABEVİ
(Emin Yayınları Kuruluşudur)
Fethiye Mah. Kırlangıç Sok. No: 2 Nilüfer/BURSA
Tel: (0224) 2422898, Fax: (0224) 2422897
www.eminyayinlari.com.tr

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI
Cataloging-in-Publication Data (CIP)

AŞK BİR HASTALIKTIR

Mircavat AHISKALI

1. Roman 2. Edebiyat

ISBN: 978-975-6434-47-5

AŞK BİR HASTALIKTIR

Sahavet'in sık sık saatine bakması yanında oturan yolcunun dikkatini çekmiş olacak ki:

-O da seni aynı sabırsızlıkla bekliyor mu acaba, diye sordu.

Dakikalardır yanında oturmasına rağmen, yol arkadaşının yüzüne bakmamıştı bile. Hâlbuki otobüse çıktığında cam tarafına geçebilmek için müsaade istemişti adamdan. Yoksa müsaade isterken de yüzüne bakmamış mıydım, diye düşünüyordu ki yol arkadaşı içinden geçenleri okuyormuş gibi, düşüncelerine açıklık getirdi:

-Bazen bakar ama görmezsin çünkü aklın, gözlerinin olduğu yerde değildir.

-Yani insan aklıyla mı görür, diyorsunuz?

-Gören beyindir, gözler ise sadece penceredir. Beyin olmadan gözler hiçbir işe yaramaz...

-Anlaşıldı, bugün usanmayacağız, yolculuğumuz çok renkli geçecektir.

-Sualime cevap vermedin ama...

-Beklediğini düşünüyorum, hatta beklediğinden eminim.

-Sorumu tam olarak anlayamadın galiba, ya da ben anlatmadım. Yani demek istediğim şu ki görüşeceğinizden o da senin kadar heyecanlanıyor mu? Görüşme anını düşününce onun da kalbinde bir kıpırdaşma oluyor mu uçmaya çalışıp, kanat çarpan bir kuş gibi havalanıyor mu? O da senin gibi firak hasretinden sonra bu görüşme anını bir vuslat olarak tanımlıyor mu?

Sahavet, yol arkadaşını incelemeye başladı. Saçlarına ak düşmüş, bakışlarında anlam yüklü olmakla birlikte, geçmişte yaşamış olduğu dertlerin bugüne yansıyan hüznü apaçık gözüküyordu gözlerinde. Orta yaşlarda olan bu kişi kılık kıyafetinden makam sahibi birisine benzemiyor olsa da dünya görmüş ya emekli öğretmen ya da bir seyyah görünümliydi. Kim olduğu önemli değil, tahsili ne olursa olsun antik çağlardaki köylü bilgelerini hatırlatan bu kişi, nedense Sahavet'in ilgisini çekti. Sadece ilgisini çekmekle kalmadı, adama kanı kaynadı ve tanımadığı bu kişi gönlünde taht kurmaya başlamıştı bile. Sanki ilk kez değil, bin yıldır tanyormuş gibiydi onu. Yol arkadaşı aniden; "O da seni aynı sabırsızlıkla bekliyor mu acaba?" diye sorduğunda, Sahavet'in gözlerinin önünde ilk canlanan, canından çok sevdiği, bir an bile unutamadığı, hayat kaynağım dediği Yıldız'ın siması canlanmıştı. Onun için ikinci kez sorduğunda da hiç düşünmeden; "Beklediğinden eminim" diye cevap vermişti. Yol arkadaşının konu üzerinde durması, hatta daha da derinlere inmesi Sahavet'i bir kez daha düşünmeye zorlamıştı. Evet, Sahavet, Yıldız'ı canından çok seviyor ve Yıldız'ın da kendisini sevdiğini düşünüyordu fakat bu düşüncesi ne derece doğrudu? Acaba Yıldız da onu seviyor muydu? Yoksa bütün bunlar Sahavet'in hüsnü kuruntusu muydu? Yıldız'ın kendisine karşı büyük bir saygısı olduğundan adı gibi emindi ama bu bir dostluk sevgisi olamaz mıydı? Kıza bir kez olsun sevdiğini söylemedi ki açılmadı ki ilanı aşk etmedi ki. Peki, Yıldız'ın kendisini sevdiğinden neden bu kadar emindi bugüne dek? Neden bu kadar tatlı hayallere kapılmıştı ki? Belki kızın gönlünde başkası taht kurmuştur? Kendisinin yapamadığını başka biri çoktan yapıp, ilanı aşk etmiş olamaz mıydı? Kendi düşüncelerinden yüreği ürperen Sahavet, gördüğü kötü rüyadan uyanmış gibi irkilerek kendine geldi ve gayriihtiyari; "Olamaz, mümkün değil. Böyle bir şeyin olmasına can dostum Bulut müsaade etmez. Bulut, benim Yıldız'a yanık olduğumu, onu nasıl büyük bir aşkla sevdiğimi biliyor. Amerika'ya gider-

ken, seni Allah'a, Yıldız'ı sana emanet ediyorum, dememiş miydim? Yok yok, böyle bir şeyin olmasına, Yıldız'ın başka biriyle nişanlanmasına izin vermez. Emanetine sahip çıkar, asla izin vermez, asla!" diye mırıldandı.

Bulut gibi Yıldız da Sahavet'in çocukluk arkadaşıydı. Bunlar üçü komşulukta, aynı sokakta, aynı çocuk parkında oynayarak büyüdüler. Aynı okulda, aynı sınıfta okudular. Her zaman birbirlerini kollayıp korudular. Aralarından su sızmazdı. Bulut'un babası fabrikatör olduğu için sadece giyim kuşamıyla değil, karakter olarak da arkadaşlarından her zaman fark ederdi. Görüp beğendiği ne varsa elde etmek isterdi ve ederdi de. Onda olan birçok şey arkadaşlarında olmazdı ama arkadaşlarında var olan her şey onda olmalıydı. Cebinde gereğinden fazla harçlık olurdu, arkadaşlarıyla cömertçe paylaşmayı da ihmal etmezdi. Onun için olsa gerek ki kendini her zaman başkalarından bir baş üstün görürdü. Sahavet'in babası ise öğretmendi. Öğretmen maaşı ile ailesini zar zor geçindirirdi. Kıt kanaat geçiniyorlardı ama yine de mutluluklarına diyecek yoktu. Hayatta birçok insan severek evlenir ama nedense birçoğu kısa süre sonra anlaşamaz ve ayrılırlar. Sahavet'in anne babası ise görücü usulü evlenmiş, evlendikten sonra birbirlerine âşık olmuşlar hem de öyle böyle aşk değil, hayatta her türlü engeli birbirlerine karşı duydukları aşk sayesinde aşmışlardı. Babası, oğlunun mimar olmasını istiyor ve sık sık tekrarlıyordu; "Göreceksin hatun, hele oğlumuz mimar olsun, kendi hayatını da bizi de bu fakirlikten kurtaracak." Annesi Halime teyze ise; "Bizi hangi fakirlikten kurtaracak bey, bizden daha zengin kim var ki bu çevrede? Ben seninle mutluyum, başımı sokacak bir evim, yiyecek bir lokma ekmeğim vardır, daha ne isterim Allah'ımdan? Kanaat etmesini bilmeyenlere dünyayı versen yine de doymaz, asıl fakir olan onlardır. Allah bizim mutluluğumuzu bozmasın." derdi. Fakat Halime teyzenin mutluluğu uzun sürmedi. Sahavet daha ilkokul ikinci sınıftayken kocasını trafik kazasında kaybetti. Sahavet'in bütün okul masraflarını Bulut'un ba-

bası, Kemal Bey üstlendi. Sahavet de babasının hayalini gerçekleştirebilmek için derslerine, arkadaşlarından daha fazla çalışıp, çabılıyor, her defasında takdirname alıyordu. Bu da Halime teyzeden daha çok Kemal Bey'i sevindiriyordu çünkü Sahavet'i mimar olarak kendi şirketinde görmek istiyordu. Babasının devamlı Sahavet'i övmesi, Bulut'un hoşuna gitmiyordu. En azından Sahavet kadar o da övülmeliydi, onun için arada bir Sahavet'e katılıp ders çalışsa da kısa süre sonra sıkılır, alıştığı hayata dönerdi. Arkadaşının bıkmadan, yorulmadan çalışmasına da şaşırırdı. Nasıl olur da sen ders çalışmaktan bıkmazsın, usanmazsın, diye sorardı. Sahavet'in cevabı genelde aynı olurdu; "Çünkü benim bir amacım vardır, amacıma ulaşabilmem için de bıkmadan, yorulmadan çalışmam gerek. Senin amacın yok, hem senin iş bulma, aç kalma gibi bir derdin de yok, nasılsa babanın şirketleri sana kalacak, diye cevap verirdi. Ne annesi Saadet Hanım'ın, ne de Kemal Bey'in sözü kâr ediyordu Bulut'a, okuldan döndükten sonra çantasını rasgele atıp, top oynamaya giderdi. Bazen Yıldız'ın, Sahavet'le beraber ders çalıştığını görünce, kıskançlığı tutar gidip onlara katılırdı fakat kendisi çalışmadığı gibi arkadaşlarının da çalışmalarına mani olurdu. Nitekim liseyi zar zor bitirdi ve babasının yanında çalışmaya başladı.

Yıldız, İstanbul Üniversitesi'nin mimarlık bölümünü kazandı, Sahavet şanslıydı Harvard Üniversitesi'ni kazanmış ve üniversiteden sonra mastır yapmıştı. Kemal Bey onu dört gözle bekliyordu, tabi ki tâ ilkokuldan bugüne dek bütün masraflarını üstlendiği, oğlu gibi sevdiği Sahavet'i başka şirkete kaptırır mıydı? Hele onun gibi çalışkan, başarılı, yetenekli birini... Sahavet de Kemal Bey'i bırakıp her hangi bir şirkete gitmezdi zaten. Gidecek olsaydı Amerika'da giderdi, iki büyük şirketten aynı anda teklif almıştı ama o Kemal Bey'in şirketini tercih ettiği için onların tekliflerini uygun bir dille kibarca geri çevirmişti. Çünkü babası gibi sevdiği Kemal Bey'e vefa borcu vardı. Hem Kemal Bey'in maddi manevi desteği olmadan bu günlere gelmesi imkânsızdı.